

Bahçivan

– AşıkFırgatli · 19 Ekim 2017

Ben sevda gemisine bindiğim günden beri,
Sözüm eyvahla başlar, sohbetim şivan benim,
Ve hasretin bağında, mahzun olmuş gülleri,
Ağıtlarla arayan bahtsız bahçivan benim.

Ne bir kez sitem ettim ne de aha sarıldım,
Ne isyana meyledip ne günaha sarıldım,
Tan yeri ağarmayan bir sabaha sarıldım,
Böyle yazmış yazımı o yüce divan benim.

Ulvi bir meseledir, sorgularım ve ahım,
Yoksa sitem etmez mi, taşıdığım ervahım,
Daldıkça deryalara, umman oldu dergâhım,
Menzilini şaşırılmış, nar gibi havan benim,

Hayretle bakıyorum, yaşadığım her güne,
Benim dediğim mekân gebeymiş oysa düne,
Meğer nasıl kanmışım, verilen çıplak üne,
Sırta kadem basarak, yok olan civan benim.

Şol kâinat içinde, zerreye muhtaç kulum,
Dilimde eyvahlarla, sona gidecek yolum,
Bir karanlık çukurda, sarılmış sağım solum,
Sorulmuş her suale, cevabım yavan benim.

Fırgatliyim ömrümü, döküp harman eyledim,
Zaman denen hortuma, verip kurban eyledim.
Çaresizlik içinde, daldım seyran eyledim,
Ne peteğim ne arı, sahipsiz kovan benim.

Âşık fırgatli/Erdal EBEM